

V pregledu nahajamo sledeče številke krav in licenciranih bikov v posameznih okrogih I. Ljutomerški kraj ima 1296 krav in 6 licenciranih bikov; taiste imajo: Iv. Grosskopf v Ljutomeru, Mar. Štih v Noršincih, Fr. Krajnc na Moti, Iv. Vargazon v Pristavi, Jož. Nemec v Babincih in Jak. Dolamič v Noršincih. II. Breški kraj 882 krav in 2 lic. bika; tota ima: M. Pukšič v Rinčetovi grabi in Simon Rakovec na Popgradji. III. Branoslavski kraj 521 krav in 2 lic. bika; ta ima A. Feuš in Iv. Markovič oba v Cezanjeveih. IV. St. Jurjevska dolina: 811 krav in 1 lic. bika; ta je pri Al. Fürstu v Bolehnečicah. V. Veržejški kraj 808 krav in 8 lic. bikov; taiste imajo: Fr. Stanetič v Banovcih, Jak. Peršak, Anton Bežan in Jak. Kšela vsi trije v Šalincih, M. Zmazek v Krištancih, Jož. Skuhala v Gerlavi, M. Novak in Iv. Aleksič v Veržej. VI. Lukavski kraj 475 krav in 4 lic. bike; taiste imajo: Mat. Magdič v Ključarovcih, Mih. Kosi in Ant. Slavič na Grabah in Iv. Šalamun v Lukavcih. VII. Sv. Križevski kraj 842 krav in 5 lic. bikov; te imajo: Jož. Magdič v Stari-veši dva bika; Iv. Bidner, in A. Ferenc v Bučečevcih in Jož. Štrakl pri sv. Križi. VIII. Malonedeljski kraj: 859 krav in nobenega lic. bika.

Iz tega pregleda se razvidi, da občine poleg Mure imajo zadostno število bikov, vsled tega pa tudi najboljšo govejo živino; nasprotno goriške občine malo bikov, pa tudi živina je jako slaba. Dobro toraj bode, ako poljske občine izrežajo bike in je prodajajo breškim občinam; na ta način je le mogoče, da se v totih goveja živina zboljša.

K.

Sejmi. 16. jul. Dobje, Gradec, Zdole, 17. jul. sv. Ana v Sloa. goricah, Mahrenberg, Verrača, 20. jul. Arvež, sv. Marjeta na Dravskem polji, sv. Marjeta na Pesnici, Vitanje, 21. jul. Buče, Brenska gora.

Dopisi.

Iz Slivnice pri Mariboru. (Habsburška svečanost.) Dne 2. t. m. bila je tudi naša vas praznično oblečena. Že v nedeljo je cesarska razstava iz zvonika vihrala in v ponedeljek so ves dan gromovito streljali. Ob 7. zjutraj prišli so že Rački učenci z g. učiteljem in godci uro pozneje tudi Brezulski z okinčanimi zastavami. Ob 9. uri so šli tudi Slivniški v farno cerkev. Po končani muzikalni veliki meši podali so se zopet z godbo vsi učenci slivniške, račke, brezulske šole in mnogo število gospodé in faranov v prav krasno okinčano telovadišče in sadunosnik. Pred šolo stal je lep slavolok: „Vse za vero, dom in cesarja!“ Res boljšega prostora bi ne bili našli, kajti na vrtu je imela

vsa mladina (okoli 400) naše fare in tudi mi obilo prostora. Nadučitelj, g. Jožef Tribnik je pozdravil navzoče z obširnimi govorom o zgodovini naše cesarske rodbine, ki je že 600 let tako hrabro vladala našo deželo, spomnil se svitlega cesarja, ki toliko darujejo ubogim itd., ter končal s 3kratno: „Živio cesar Franc Jožef!“ svoj čvrst govor. Na to je učenka M. Wreg prav dobro deklamirala 600letnico, katero so učenci vrlo zapeli. Zdaj je povedalo še nekaj učencev primerne pesni, od katerih nam „Avstrija“, pogovor „Rudolfa I. in berač“ ostanejo nepozabljivi. Tako je vrlo! da se otroci čisto, glasno govoriti učé. Škoda, da nam tudi rački, brezulski učenci niso kaj povedali! Konečno se g. Pestovšek zahvaljuje za mnogoštevilno udeležitev, povdarja še kratko slavnost ter k sklepu navdušeno povzdigne: „Cesarsko pesen!“ Po tej slavnosti je dobil vsak slivniški učenec knjižico „Habsburški rod“ in podobico cesarja Franc Jožefa, ali Elizabete, Rudolfa, Štefanije. V gostilni pri J. Wregg-u, kjer so bili učenci vseh treh šol, okrepčevala se je mladina do popoldne s kavo, kruhom, sirom, itd. Godci so godli in lepo petje brezulskih in slivniških učencev povikšalo je veselico. Tudi igrali so. G. Pestevšek je več napitnic nagovoril in „živio klicev“ ni bilo ne konca, ne kraja. Gg. učitelji, posebno slivniški, pa so nam ta dan pokazali, da jim je šola prav na srci. Živel!

Hotinčan.

Od sv. Marjete niže Ptuja. (Habsburška svečanost.) V ponedeljek 2. julija smo imeli veseli dan. Komaj se je začelo deniti, je strel in veselo zvonjenje prebivalcem naznanilo, da se bo obhajala izvanredna svečanost v spomin, da je štajerska dežela 600 let pod vladarji iz Habsburške hiše. Otroci in odrasčeni so se podali k slovesni sv. meši, po kateri je bila slovesnost zunaj cerkve. Nastavljen je bil krasni slavolok, na katerem so bile podobe njih veličanstva svitlega cesarja in cesarice, cesarjeviča Rudolfa in Štefanije. Pod podobami je bil napis „Slava Francu Jožefu, Lizabeti, celi hiši Habsburški.“ Na vrhuncu slavoloka je bil c. k. orel in napis: „Habsburškim bo tronom vedno sreča trdna Avstrije.“ Na desni in levi strani sta se videla grba Štajerske in Kranjske dežele z napisoma: „živi cesar, domovina. večna bode Avstrija“. Domači g. župnik — ud okrajnega šolskega sveta — so stopili na pripravljeni oder ter so v jedernatem govoru pomen svečanosti raztolmačili. Sklenoli so govor s trikratno gromovito „Slava“ na Habsburško rodbino. Po tem so nekatere belo-oblečene šolarce in nekatere šolari stopili na oder ter so primerne pesme iz zgodovine Habsburške deklamovali. Zgodba in veselo petje je slovesnost pomnožilo. Po opravljeni slovesnosti so otroci dobili primeren zajutrek in brošurico „Habsburški rod“. Veliko

veselje je bilo pri otrocih pa tudi odraslih posebnost pa pri starših. Tak vesel den ostane nepozabljiv za otroke in jih bo tudi spodbujal, da bodo rajši v šolo — hodili in se pridneje učili. Slava svitlemu cesarju; hvala vsem, kateri so se za to slovesnost trudili.

Iz gornje Savinjske doline. (Sadjerejsko društvo) cesarjevič Rudolfovo bi naj tudi pri nas postavilo poverjenikov. Tako bi utegnili dobiti mnogo novih udov! — Za poverjenika tukaj je gotovo izvrstni in marljivi nadučitelj, gosp. Peter Vudler v Ljubnem najbolje sposoben. Ta rodoljub obilno svojo ljubezen do sadjerejstva v besedah in dejanjih dokazuje. Ali bi se ne dala za našo dolino napraviti „Sadjerejskemu društvu“ jedna podružnica s sedežem v Ljubnem? Tukaj bi se lahko drevesnico napravila; si od sadjerejskega društva najboljših plemen priskrbovala, jih odgojevala in po gornjesavinjske dolini za primerno nizko ceno prodavala. Podružnica bi za sadjerejo jako sposobnemu okraju lepe dohodke prinašala. Sadjerejci! Vzdravimo, zavedimo se in spreobrnimo našo lepo dolino v najkrasnejši vrt sadjerejski!

Jože Budna, gozdar.

Iz Dobrne. (Spomin, da je preteklo 600 let,) odkar naša dežela pripada vladarjem iz slavne rodovine Habsburgovcev, so šole, kakor znano, vsled določila deželnošolskega sveta obhajale dne 2. julija. Ta slovesnost pa ni bila omejena le na šolske kroge, raztegnila se je na ves narod. Povsod se je cesarju zvesto ljudstvo poganjalo, kako bi naj svojo zvestobo do presvetlega vladarja in njegove hiše znovič razodelo. Kar se našega kraja tiče, smo že to na dotičnem mestu storili v posebnih pismih. Razven tega je občinski odbor pod vodstvom duh. svetovalca in župnika, vč. g. Gajseka, kateremu desna roka je bil g. Kos, v nedeljo priredil tombolo v korist ubožnim učencem. Dobitke oskrbeli so dobri šolski prijatelji. Zahvala jim! Izmed odličnih gostov, ki smo jih pri igri opazili, omenimo samo viteza Franc-Josipovega reda preč. gosp. kanonika Juvančiča in generala grofa Mensdorfa. Po odštetih stroških je za nakupovanje obleke šolcem preostalo 33 fl. Tolikega zneska skoraj da nismo pričakovali, ker je deževno vreme večinoma rahločutnim gostom-topličarjem oviralo izhod iz njihovih izbic. Ko se je dan nagibal svojemu koncu in se glas zvona razlegal čez goro in dol, zaslišali smo pokanje možnarjev s travnika „nad jezerom“, gledali smo praskajoče rakete, občudovali bengaličko luč na omenjeni livadi in na razvalinah starega gradu ter opazovali razsvetljena okna. Med tem pa, ko se je lahkonomi svet že zibal po plesišču v topliške dvorani, so še naši korenjaški hribovci žgali krese. V pondeljek se je po končanej slovesnej službi božji mladež s svojimi voditelji

podala v zalo opravljene šolske prostore, kjer so vč. g. župnik razložili poslušalcem pomen svečanosti. Tukaj smo poslušali še druge dneve primerne govore in pesmi. Sklepoma smo se podali na s zastavami okinčani vrt gospe pl. Heider, katera je učence pogostila in obdarovala z oblačili, s šolskimi potrebami in z denarjem. Bog plačaj blagej dobrotnici. Isto velja tudi posebno vč. g. Gajseku in g. Orozlu! Pogled na podobo, katera predstavlja, kako Rudolf Habsburški svojima sinovoma podeljuje notranje-avstrijske dežele, pogled na to podobo, ki jo je vsak vdeleževalec dobil, in pa slavnostna knjižica, kjer se v kratkih črticah popisuje, kaj je Habsburški rod doživel, — to dvoje nam bo med ostalim branilo pozabiti na dan, ko smo radostnim srcem obhajali 600letnico slavne hiše vladarske.

Iz Maribora. (Cesar.) Videlo se je cesarju, da je bil zelo iznenaden. Tako sijajnega sprejema se ni nadejal, zlasti v Radgoni, št. Ilji, Pesnici in Mariboru ne. Slovenjgraški in mahrenberški Slovenci so poslali deputacijo v Maribor in naprosili svojega državnega poslanca g. barona Goedeln, naj jih cesarju predstavi, kar je tudi storil. Toda vseh ni bilo mogoče z deputacijo mariborskih okoliških Slovencev združiti. Zato sta bila izbrana g. Bart za slovenjgraški in g. Hirschmann za mahrenberški okraj. Teje g. baron Godel z mariborskimi vred (Robič, Lorber, Divjak, Pišek, Weingerl, Rotman, Dovnik) cesarju predstavil; ob enem tudi izročil adresno slovensko občino Arlica in Janživrh v Mahrenberškem okraju. Po audijenci peljal se je baron Godel s svojo deputacijo k odkritju Tegethofovega spomenika, kder so pod lepim šotorom dobili prostora. Naposled je vse baron Godel povabil k obedu! — Cesar se je peljal enkrat tudi nalašč mimo Goedelnove palače, obiskal gimnazijo pa izprto našel. Dalje peljajočega se mimo duhovščice pozdravljali so ga bogoslovci z burimi živijo-klici v dokaz svoje izborne udanosti in ljubezni do svojega vladarja. Slovenske župane sv. Lenartskega okraja je dr. Radač cesarju predstavljal. Bilo bi še marsikaj povedati pa trebalo nasprotnikom na nogo stopiti, česar pa v tej številki nečemo, in sploh ne, če nas v odgovor drugod ne prisilijo. Slovenci smo v Mariboru vsakako cesarja mogli pozdraviti tako, da smo zadovoljni.

Iz Sevnice ob Savi. (Dvojno obhajanje 600letnice). Kaj lepo in hvale vredno so obhajali 600letnico Slovenci v Sevnici dne 2. julija. Zjutraj je bila slovesna peta sv. meša; brali so jo č. g. župnik, 2 gospoda sta jim stregla, nazadnje se je zapela na koro in po cerkvi cesarska pesem. Pri sv. meši so bili zbrani skoraj vsi sodnijski in davkarski gošpodje, požarna straža in šolarji; vse je bilo v

lepem redu. Po sv. meši bila je skušnja otrok, v šoli, kateri so se prav lepo zadržali. Potem so jim gospodje lepe nauke dajali, kako morajo zvesti biti: Bogu, cesarju in vsem svojim učnikom in staršem. Popoldan so jim prav lepo in pošteno veselico napravili, pri kateri so bili skoraj vsi gospodje iz Sevnice. Veselico so imeli pri podružnici sv. Ane. Na vhodu bil je napis: Hrib in hrast se omaje; zvestoba Slovencev ne gane. Iz zvonika je vihrala cesarska in deželna bandera. Bilo je vse v lepem redu. Toraj hvala vsem slovenskim gospodom. Obhajali so 600letnico tudi nemškutarji pod grajskim kozolcem; žrli so tisti lačenbergerji kmečki tako, da jim je slabo bilo. No, dajajo lep zgled s tem svojim otrokom! Gospodje so jim pridgovali, da je Štajerska bila že čisto na nič prišla, pa so jo Nemci na noge spravili in pa da slovenski jezik nima nič veljave, da kedar bodo sedajni cesar umrli, smo Slovenci čisto proči. Nazadnje je mogel jih nekdo s palico doma goniti. Posavski Slovenec.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so Gradec zapustivši mestnim siromakom in milosrčnim zavodom darovali 6700 fl. Tudi še v Gradcu pričujoč so kazni odpustili mnogim kaznovancem. — Minister Pražak je zaukazal državnim pravnikom na Slovenskem naučiti se precej slovenski, da bodo popolnem zmožni slovenski poslovati s strankami, ki slovenski govorijo. Zopet korak naprej! — Predsednik državnega zbora, dr. Smolka, želi, naj bi vlada že meseca oktobra poklicala poslance in proračun za l. 1884 precej predložila, da bi ga do novega leta sprejeli in druge reči do konca marca zdelali in potem šli domov. — Tiste liberalne adrese, katero je župan Eggenberški s Tagespošto vred poslal vsem štajerskim občinam v podpis, cesar niso hoteli sprejeti. — Deželni zbor štajerski zopet zboruje pa bo kmalu dokončan. — Krški mestni zastop je ministra Taaffeja imenoval za častnega meščana, ker neumorno deluje na spravo in slogo med avstrijskimi narodi. — V Ljubljano sta prišla ministra grof Taaffe in grof Falkenhayn, da se udeležita slovesnega dogodka, ko bo deželni zbor kranjski svitlemu cesarju ob priliki Habsburške 600letnice svojo zvestobo obnavljal. — Zagrebško mesto vzame 4 milijone na posodo ali v zajem na 50 let, v teh letih plača 10 milijonov. To je slabo gospodarstvo.

Vnanje države. Nemški cesar Viljelm pride 16. jul. v Gostinske toplice na Salzburškem, kder ga bržčas obišče naš cesar. — Ruska vlada pogodila se je s Perzijskim kraljem za stran meje tako, da je Merw sedaj rusko mesto. Slavni general Gurko poslan je v Varšavo za

najvišjega poveljnika in upravitelja. — Turškega sultana so se Krečanje zopet navolili in davek odrekli. Nadejajo se pomoči od Grkov, po krvi jim bratov. — Srbi imajo že kos železnice med Belgradom in Nišom dogotovljen. — Črnogorski knez ima dve hčeri; prvo snubi knez Petar Črnijurij, drugo knez Aleksander Bolgarski. — Francozi poslali so 3000 mož v Tonking, njihov admiral je tam že mnogo morskih tolovajev pobil in njihovo brodovje uničil. Kitajci se vendar prav ne upajo Francozom napovedati vojsko; v deželi Junan pa so ubili francoskega mešnika, misijonarja, in 16 kitajskih kristijanov ter jim cerkvo razdajali. — Kolere v Egiptu ne morejo zatreti, vedno več ljudi umira za njo, posebno v mestu Damiette. — Angleži se bojijo za svojo tamošnjo vojsko. S Francozi so se tako pogodili, da bodo z njimi vzajemno kopali drugi Sueški kanal, vozino pa na obeh znižali. — V izhodnej Indiji je morje stopilo čez navadne obale, odplavilo več vasi in mestu Sorate podrl 6000 hiš, mrtvecev je na tisoče. — V Severni Ameriki solnce tako peče, da se ljudem možgani unemajo. Tako je v New-Yorku umrlo 672 otrok in 20 odraslih.

Za poduk in kratek čas.

Cesarjevo potovanje.

II. Ko je deželni zbor cesarju v Gradcu dne 2. julija slovesno izražal svojo udanost in zvestobo Habsburške državi, storili so to naši poslanci v slovenski besedi klicajoč: živijo. Gradčani so se vrlo dobro obnašali bolje, kakor smo pričakovali. Odpravili in poskrili so namreč sčasoma vse „frankfurtarce“ ter se posluževali zvečinoma cesarskih in deželskih zastav. Priredili pa so skoraj vsaki dan kakšno posebno svečanost in veselico cesarju v čast. K cesarske mizi dne 2. julija bil je med drugo gospodo povabljen tudi slovenski poslanec g. Herman.

Dne 3. jul. ogledoval je cesar vojaštvo. Tudi slovenski regiment števil. 87 in slovenski kanonirski regiment števil. 6. bil je zraven. Kanonirji so izvrstno ekserciral, da jih je cesar pohvalil. Prišedši v grad nazaj dajal je audijence. Med zaslišanimi bil je tudi baron Moškon. Popoldan bil je cesar na strelišči v Andrici in je dvakrat streljal in zadel v tarčo. Veselje strelcev bilo je veliko.

Drugi dan 4. julija ogledoval je cesar zopet vojaštvo in obiskal Kleinošekove iz Radgone velikanske kleti in izpil kupico šampanjca iz kristalne čašice na zlatem krožniku mu ponudene. Med k cesarske mizi povabljenimi ta dan bil je poslanec Karneri in Pauer.

Dalje 5. jul. obiskal je cesar razne zavode, šole, bolnišnice. Bil je tudi v novi cerkvi Srca